

Izrek

Člen 24 Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC, ter člen 4 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1244/2010 z dne 9. decembra 2010, je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, v skladu s katero so državljani drugih držav članic – ki so v položaju, navedenem v členu 14(4) (b) Direktive 2004/38 – izključeni od prejemanja nekaterih „posebnih denarnih dajatev, za katere se ne plačujejo prispevki“, v smislu člena 70(2) Uredbe št. 883/2004, ki so hkrati „socialna pomoč“ v smislu člena 24(2) Direktive 2004/38, medtem ko so te dajatve zagotovljene državljanom države članice gostiteljice, ki so v enakem položaju.

(¹) UL C 142, 12.5.2014.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 17. septembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – KPN BV/Autoriteit Consument en Markt
(ACM)**

(Zadeva C-85/14) (¹)

(Predhodno odločanje — Elektronska komunikacijska omrežja in storitve — Univerzalna storitev in pravice uporabnikov — Direktiva 2002/22/ES — Člen 28 — Dostop do števil in storitev — Negeografske številke — Direktiva 2002/19/ES — Členi 5, 8 in 13 — Pristojnosti nacionalnih regulativnih organov — Cenovni nadzor — Transitne storitve klicev — Nacionalna ureditev, ki ponudnikom tranzitnih storitev za telefonske klice nalaga, da ne zaračunavajo višjih cen za klice na negeografske številke kot za klice na geografske številke — Podjetje, ki nima pomembne tržne moči — Pristojni nacionalni organ)

(2015/C 371/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: KPN BV

Tožena stranka: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Izrek

1. Pravo Unije je treba razlagati tako, da pristojnemu nacionalnemu organu na podlagi člena 28 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ES z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, dopušča naložitev cenovne obveznosti, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, za odpravo takšne ovire za klice na negeografske številke, ki ni tehnične narave, ampak izhaja iz zaračunanih cen, pri čemer ni bila opravljena tržna analiza, ki bi potrjevala pomembno tržno moč zadevnega podjetja, če je takšna obveznost potreben in sorazmeren ukrep za zagotovitev, da imajo končni uporabniki možnost dostopa do storitev z uporabo negeografskih številke na ozemlju Unije.

Nacionalno sodišče mora preveriti, ali je ta pogoj izpolnjen in ali je cenovna obveznost objektivna, pregledna, sorazmerna in nediskriminatorna, ali temelji na naravi ugotovljenega problema ter je utemeljena glede na cilje, ki so določeni v členu 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009, ter da so bili spoštovani postopki iz členov 6, 7 in 7a Direktive 2002/21/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140.

- Pravo Unije treba razlagati tako, da država članica lahko določi, da cenovno obveznost na podlagi člena 28 Direktive 2002/22, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, naloži drug nacionalni organ, in ne nacionalni regulativni organ, običajno pristojen za uporabo novega regulativnega okvira, pod pogojem, da ta organ izpolnjuje pogoje pristojnosti, neodvisnosti, nepristranskosti in preglednosti, ki jih določa Direktiva 2002/21/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/140, ter da je zoper njegove odločbe mogoče vložiti učinkovito pravno sredstvo pri organu, ki je neodvisen od udeleženih strank, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 151, 19.5.2014.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 16. septembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (Chancery Division) – Združeno kraljestvo) – Société de Produits Nestlé SA/Cadbury UK Ltd

(Zadeva C-215/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Znamke — Direktiva 2008/95/ES —   len 3(3) — Pojem „razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo“ — Tridimenzionalna znamka —   tiripali  na napolitanka s čokoladnim oblivom Kit Kat —   len 3(1)(e) — Znak, sestavljen iz oblike, ki izhaja iz same narave blaga, in oblike, ki je nujna za dosego tehničnega učinka — Postopek proizvodnje, ki je vključen v tehnični rezultat)

(2015/C 371/12)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodi  e

High Court of Justice (Chancery Division)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société de Produits Nestlé SA

Tožena stranka: Cadbury UK Ltd

Izrek

-   len 3(1)(e) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami je treba razlagati tako, da prepoveduje, da se kot znamka registrira znak, sestavljen iz oblike blaga,   e ima ta oblika tri bistvene elemente, od katerih eden izhaja iz same narave blaga, druga pa sta nujna za dosego tehničnega učinka, vendar pod pogojem, da se vsaj eden od razlogov za zavrnitev registracije, navedenih v tej določbi, v celoti uporabi za zadevno obliko.